

קורבן של גאזים בבית-חולים בטהראן
אח העיניים ואברי-המין שוטפים בסודה-לשתייה...

ציבורית. ברנר: "ללא תירגולת מכינה, תשרור, בסופו של דבר, חרדה רבה יותר. אדם היודע מה עתיד לקרות שקט יותר ממי שניצב לפני נעלם." דבר נוסף: במיקלטים, בכל רחבי הארץ, אין מסנני-אוויר מיוחדים למיקל

יתברר שאחת המכונות התקלקלה, שרמקול לא פועל, ועוד אייאלה תקלות שיפגעו בתהליך הנוהל"י" קצין בכיר בהג"א אומר, שלא לייחס (מאימת דובר-צה"ל) כי לא נערכה תירגולת, מחשש לחרדה

הנה עיר מיקרית לדוגמה. גיבוע" תיים. 47 אלף תושבים. קצת פחות ממחציתם מנסיונרים, חלקם מרותקים לבתיהם... "אם תפרוץ מיתקפת-גאזים בפת" אומיות, ללא התראה, זו תהיה שואה. חורבן גמור. אלפים ימותו. לא נוכל לעזור לאיש. לא נוכל להציל דבר," אומר אהרון ברנר, מנהל האגף לש" רותי-חירום-זיכרון-בטחון בעיריית גיבוע" תיים.

גניח שתהיה התראה. במחסני העירייה מצויות 47 אלף ערכות-מיגון, כמיספר תושבי העיר. בכל ערכה יש מסיכה, מזרק אטרופין, גליל אבקת טיהור ופינקסניידר לגילוי וזיהוי גז. חלקן מיועדות לתינוקות. מעין מיד וודות שקופות, דמויות אינקובטור. בומן-חירום, רבים מהתושבים מגויסים לצבא. חלק מהזקנים עוזבים את העיר ונוסעים לילדיהם, לסייע בשמירה על הנכדים. כך שמיספר הערכות הנצוץ בידינו יספיק לכל מי שישאר בעיר. "אני אמור לחלק את המסיכות בתוך מיספר שעות מרגע ההתראה. לשם כך קיימים נוהלים קבועים. חלק מאנשיי יעברו ברחובות העיר ויודיעו לתושבים היכן יוכלו לקבל את המסיכות. הצבא יפזר כרוזים בעזרת מטוסים. אני בעצמי, מבלי לסמוך על איש, אפזר הודעות על לוחות-המודעות. גיבוע" תיים מחולקת ל-12 קטעים. תושבי כל קטע יקבלו את המסיכות בבניין-ציבורי הסמוך למקום מגוריהם.

"הג"א יפתח את המחסן, ובסיוע עובדי-העירייה יעמיס את המסיכות על מכונות ויעביר אותן מהמחסן המרכזי לנקודות החלוקה. שם ידריכו אנשי-הג"א את התושבים איך להכניס את המסיכה, יתאימו מסיכה לגודל הראש ויחתימו כל תושב על הציוד הנתיח לו. חולים ורתוקים למיטותיהם יקבלו את המסיכה בבתיהם. אנשי-הג"א ימצאו אותם בעזרת רשימות המצויות במת" לקות-הרווחה של העיריות. "תפקידי ברור ומוגדר. אני צריך לתחוק את מחסני-המסיכות ולסייע לאנשי-הג"א. בזה אני שלם עם עצמי. מצפוני שקט. אני יודע כי אני פועל בריוק על-פי הנהלים.

"אולם מה יקרה בשעת-חירום? הרי מעולם לא ערכנו תירגולת! פיתאום

דובר אנד. גרעון טלמור, צוחק למשמע השאלה. "קשה לי לתאר מצב של אוטובוס מלא נוסעים בתוך מיתקפת-גאזים. זו שאלה היפותטית, לכן אין לי עליה תשובה. הנהג בוודאי שאינו יכול לספק פיתרונות. הנהג חייב לענות על שאלות כמו: לאן נוסע האוטובוס, מה מחיר הנסיעה, וכדומה. לא יכולה להיות לו תשובה על מיתקפת-גאזים."

הר"ר שמואל ברנר, מנהל האגף-לשרות-בריאות-הסניבה במישרד-הבריאות אומר כי בשעת-חירום הוא מצ" טרף לאגף-לשעת-חירום. יוסי ארד, מנהל האגף-לשעת-חירום במישרד-הבריאות משליך את האחריות אל הצבא והג"א. "הם מנחים אותנו. אומרים לנו איך להתארגן ומה לעשות. אנחנו רק מבצעים את פקודותיהם," הוא אומר. דובר-צה"ל מסרב בכל תוקף להתייחס לנושא. כך גם החברה המייצרת את מסיכות-הגז. מיכאל לחמן, מנהל-המכירות של שלאון, מודיע בקול פסקני ונחרץ כי זהו נושא ביטחוני ממדרגה ראשונה, וכי אסור לו לאמר אף מילה אחת על-כך.

ובכל זאת, הרי המסיכות נועדו לשימוש אזרחי? "אז מה? אני רק מוכן לאמר שאני לא מוכן לדבר על זה!" אנשים העוסקים בנושא אומרים כי אכן, לטובתו, מוטב שלא יאמר דבר. כעת, כך אומרים, מייצרים בשלאון ערכות-גז העתידות להימכר לציבור במחיר מלא. במהירות זכתה החברה הישראלית, שחלק ממניותיה בידיים אמריקאיות, בויכוח לייצור הערכות. אילו היו הרברים נעשים בצורה מסודרת, היו מתרחותה בעולם ניגשות למיכרו. בחיפזון ובתנופה, המאפיינים את הנושא באחרונה, זכתה שלאון מן ההפקר.

אין נערכים?

ר' בכנן, מה יעשה אדם השהה בישראל בזמן מיתקפת-גאזים? למי יפנה? איך יציל את עצמו, את ילדיו, את זקניו?

להתקפה כימית סימנים נוספים. האוויר יתמלא באדים, בנוזל, או בתערובת של שניהם. יישמעו קולות" נפץ עמומים וחלשים של פצצות או טילים. חיות-בית קטנות וציפורים ימותו בהמוניהן. כל הגאזים האלה כבר נמצאים ברי האוייבים הפוטנציאליים של ישראל במרחב.

מי אחראי?

לפתע, בשבוע האחרון, נרמה היה כי נגד כל זה ניצב מיכאל דקל, סגן-שר-הביטחון. אמיץ-לב, מנפ" נפץ כעוז במסיכת-גז זמנית, מציל את תושבי-המדינה ממוות נורא.

הבחירות הפנימיות בחרות, ומעמדו הרעוע במפלגה, הטיסו את דקל לשווייץ. שם גילה כי בכל בית יש מסיכת-גז. מיד שב לארץ ובפיו בשורה. גם אצלנו יהיה כך. בעוד מיספר שבועות יוכלו כולם לקנות מסיכות. מחירה של כל מסיכה זמנית הוא שלושה דולר. אפשר להשתמש בה עד שתגיע ההצלה או עד שתחלוף ההתקפה.

סגן-שר-הביטחון, הממונה על נושא הגאזים במישרד, אינו יודע, למעשה, דבר על גאזים. לא את שמותיהם. לא את זוועותיהם. "כולם נריפים. זה הכי חשוב. יותר מזה אינכם צריכים לדעת," הוא אומר ומחייך, בביטחון. "יהיה בסדר. אל תדאגו," הוא מוסיף ואומר.

ובכל זאת — מי שדואג מגלה כהרף-עין כי דאגותיו אינן משוללות" יסוד. יש ויש מקום לדאגה. נרמה שהגופים המימסרטים, האמורים להציל חיים, אינם יודעים דבר על הנשק הכימי.

במגן-הירוק עדיין לא החלו בהערכות לקראת אפשרות של מילחמת-גאזים. צוותי-ההצלה אינם מצוידים במסיכות-גז. ללא מסיכות לא יוכלו להיכנס לאזורים נגועים. כרעג איננו יכולים לתת תשובה על מילחמת-גאזים," אומרים במגן דוד. קופת-חולים טוענת כי הנושא אינו בתחום אחריותה.

תירגול צהילי
הליכה רק בקומה זקופה ולמרחק קצר...

צבא ההגנה לישראל
מפקדת קצין חיל ראשי
להג"א ולהגמ"ר (מקחל"ר)

הוראות שמוש במסכה
למבוגרים ולנוער

(M למבוגר) (N לנוער)

השמות של חלקי המסכה

- כפת הראש
- רצועת המצח
- שתי רצועות הרקס
- שתי רצועות הסנטר
- הספ על כל אחת מרצועות הרקס והסנטר
- אבקס לכל רצועה
- המחובר לנפח המסכה
- עניות
- בית המסנן
- ססת ג סליטה
- מסנן
- נפח המסכה
- חטרת נשיאה
- פקק אמזים

חוברת-ההרכבה של הג"א
עם הופעת הסימנים הראשונים יש להזיק מיד...